

σκορποχώρι

σκορποχώρι, το, ουσ. [<σκορπώ + χωριό], χώρος, σπίτι, οικογένεια, δουλειά, επιχείρηση ή κράτος όπου επικρατεί τέλεια διάλυση: «αυτή δεν είναι δουλειά, αυτή 'ναι σκορποχώρι || αυτό δεν είναι κράτος, αυτό 'ναι σκορποχώρι || δε θα επιτρέψω να γίνει η επιχείρησή μου σκορποχώρι»·

- *έγιναν σκορποχώρι*, διαφώνησαν και τσακώθηκαν: «κάποτε ήταν πολύ αγαπημένη παρέα, αλλά για μια γυναίκα έγιναν σκορποχώρι»·

- *έγινε σκορποχώρι*, διασκορπίστηκε, διαλύθηκε: «κάποτε ήταν πολύ μεγάλη οικογένεια, αλλά ο ένας εδώ ο άλλος εκεί έγινε με τον καιρό σκορποχώρι»·

- *θα γίνουμε σκορποχώρι*, (απειλητικά) θα μαλώσουμε πολύ άγρια: «αν πεις ξανά κακιά κουβέντα για την οικογένειά μου, θα γίνουμε σκορποχώρι»·

- *θα τα κάνω σκορποχώρι*, (απειλητικά) θα τα διαλύσω, θα τα σκορπίσω όλα, θα επιφέρω μεγάλη καταστροφή: «αν έχετε κι αύριο βράδυ τη μουσική στη διαπασών, θα μπω στο μαγαζί και θα τα κάνω σκορποχώρι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας